

Módosított iránymutatások a szerződések határainról

eiopa

European Insurance and
Occupational Pensions Authority

NINCS ELŐZMÉNYE: 0. iránymutatás – A szerződések határai

1. A biztosítóknak és viszontbiztosítóknak a szerződések határait nem egyetlen időpontnak kell tekinteniük, hanem a szerződéshez tartozó díjak és kötelezettségek, valamint a szerződéshez nem tartozó díjak és kötelezettségek közötti határnak. A szerződéshez tartozó díjakhoz és kötelezettségekhez kapcsolódó cash-flow-kat reális feltevések alapján kell előre jelezni, ami azt jelenti, hogy a cash-flow-k előrejelzése túlmutathat a felhatalmazáson alapuló rendelet 18. cikkének (3) bekezdésében említett bármelyik időpontra.

MÓDOSÍTOTT SZÖVEG: 5. iránymutatás – A SZERZŐDÉS SZÉTVÁLASZTÁSA

2. A biztosítóknak és viszontbiztosítóknak fel kell mérniük, hogy az elismerés időpontjában van-e lehetőség a szerződés szétválasztására, valamint – mindegyik értékelési napon – figyelembe kell venniük, hogy történt-e olyan változás, amely érintheti az előző értékelést.
3. A biztosítóknak és viszontbiztosítóknak figyelembe kell venniük, hogy egy szerződés a szerződés határainak szempontjából akkor és csak akkor osztható fel, ha a szerződés két (vagy több) része a kockázat szempontjából egyenértékű két (vagy több) olyan szerződéssel, amelyeket külön-külön lehetne értékesíteni. Ezen iránymutatás alkalmazásában két szerződést akkor kell a kockázat szempontjából egyenértékűnek tekinteni, ha a szerződések gazdasági feltételeiben a vállalkozás által viselt biztosítási vagy pénzügyi kockázat tekintetében nincsenek érzékelhető különbségek.
4. Az előző pont ellenére, ha egy szerződés minden része azonos szerződéses határral rendelkezik, egyszerűsített megközelítésként a vállalkozások dönthetnek úgy, hogy a szerződések határainak meghatározása céljából nem osztják fel a szerződést.
5. Ha egy opció vagy garancia a szerződés egynél több részét fedi le, a biztosítóknak és viszontbiztosítóknak meg kell határozniuk, hogy azt fel lehet-e osztani, vagy azt a szerződés megfelelő részéhez kell-e rendelni.
6. Amennyiben az adott szerződés a Szolvencia II. irányelv szerinti biztosítási szerződésnek minősül, a biztosítóknak és viszontbiztosítóknak úgy kell tekinteniük, hogy a szerződés minden különválasztott része biztosítási, illetve viszontbiztosítási kötelezettségeket keletkeztet.
7. Ha egy szerződést a szerződés határainak megállapítása céljából felosztanak, minden egyes részt önálló szerződésként kell kezelni.

TÖRÖLVE: 6. iránymutatás – A szerződés gazdaságosságára gyakorolt megfigyelhető hatás azonosítása

NINCS ELŐZMÉNYE: 6a. iránymutatás – Az olyan, szolgáltatásokra vonatkozó pénzügyi garanciák azonosítása, amelyek érzékelhető hatást gyakorolnak a szerződés gazdasági feltételeire

8. Annak meghatározása során, hogy egy pénzügyi garancia nem gyakorol érzékelhető hatást a szerződés gazdasági feltételeire, a biztosítóknak és viszontbiztosítóknak figyelembe kell venniük minden lehetséges, a szerződésből eredő jövőbeni cash-flow-t.
9. A biztosítók és viszontbiztosítók kizárólag abban az esetben tekinthetik úgy, hogy egy adott, szolgáltatásokra vonatkozó pénzügyi garancia érzékelhető hatást gyakorol a szerződés gazdasági feltételeire, ha a pénzügyi garancia jövőbeni biztosítási díjak befizetéséhez köthető, és a szerződő számára érzékelhető pénzügyi előnyt biztosít.
10. Annak meghatározásakor, hogy a pénzügyi garancia nyújt-e érzékelhető pénzügyi előnyt, a biztosítóknak és viszontbiztosítóknak azt kell mérlegelniük, hogy a jövőbeni cash-flow-k összességében várhatóan milyen mértékben változnának érzékelhetően, ha a pénzügyi garancia nem létezne. A vállalkozások ezt kvalitatív vagy kvantitatív alapon értékelhetik.
11. A kvalitatív értékelés során azt kell vizsgálnia, hogy a pénzügyi garanciával rendelkező, szerződésből eredő cash-flow-k konfigurációja (kockázat, ütemezés és összeg) érzékelhetően eltér-e a pénzügyi garancia nélküli szerződés konfigurációjától.
12. A kvantitatív értékelésnek azon kell alapulnia, hogy a pénzügyi garanciával rendelkező és a pénzügyi garancia nélküli szerződéshez kapcsolódó valamennyi jövőbeni kötelezettség értékében fennálló relatív különbség („a pénzügyi garancia értéke”) a várható jelenérték alapján érzékelhető-e. A kötelezettségek pénzügyi garancia nélküli értékének kiszámításakor a biztosítóknak és viszontbiztosítóknak olyan cash-flow-kat kell feltételezniük, amelyek megegyeznek azzal az összeggel, amelyet akkor fizetnének, ha a pénzügyi garancia nem létezne. Az olyan szerződések esetében, ahol a szolgáltatások piaci hozamoktól függenek, a vállalkozásoknak olyan szolgáltatásokat kell feltételezniük, amelyek összhangban vannak a Szolvencia II. irányelv 77. cikkének (2) bekezdésében említett legjobb becslés kiszámításához használt releváns vonatkozó kockázatmentes hozamgörbével, volatilitási kiigazítás és illeszkedési kiigazítás nélkül. A kötelezettségek pénzügyi garancia melletti értékének kiszámításakor a biztosítóknak és viszontbiztosítóknak az értékelés során figyelembe kell venniük a pénzügyi garanciából származó garantált szolgáltatások minden formáját. Ezen értékelés szempontjából releváns az opciók és garanciák időértékének megfelelő figyelembevétele.

NINCS ELŐZMÉNYE: 6b. iránymutatás – A biztosított személyt kedvezőtlenül érintő meghatározott bizonytalan eseményre vonatkozó fedezet azonosítása, amely érzékelhető hatást gyakorol a szerződés gazdasági feltételeire

13. Annak meghatározása során, hogy egy, a biztosított személyt kedvezőtlenül érintő, meghatározott bizonytalan esemény fedezete (fedezet) nem gyakorol érzékelhető hatást a szerződés gazdasági feltételeire, a biztosítóknak és viszontbiztosítóknak figyelembe kell venniük minden lehetséges, a szerződésből eredő jövőbeni cash-flow-t.
14. A biztosítók és viszontbiztosítók kizárólag abban az esetben tekinthetik úgy, hogy egy adott fedezet érzékelhető hatást gyakorol a szerződés gazdasági feltételeire, ha a fedezet jövőbeni biztosítási díjak befizetéséhez köthető, és a szerződő számára érzékelhető pénzügyi előnyt biztosít.
15. Annak meghatározásakor, hogy a fedezet nyújt-e érzékelhető pénzügyi előnyt, a biztosítóknak és viszontbiztosítóknak azt kell mérlegelniük, hogy a jövőbeni cash-flow-k összességében várhatóan milyen mértékben változnának érzékelhetően, ha a fedezet nem létezne. A biztosítók és viszontbiztosítók ezt kvalitatív vagy kvantitatív alapon értékelhetik.
16. A kvalitatív értékelés során azt kell vizsgálni, hogy a fedezettel rendelkező, szerződésből eredő cash-flow-k konfigurációja (kockázat, ütemezés és összeg) érzékelhetően eltér-e a fedezet nélküli szerződés konfigurációjától.
17. A kvantitatív értékelésnek azon kell alapulnia, hogy a pénzügyi garanciával rendelkező és a fedezet nélküli szerződéshez kapcsolódó valamennyi jövőbeni kötelezettség értékében fennálló relatív különbség („a fedezet értéke”) a várható jelenérték alapján érzékelhető-e. A kötelezettségek fedezet nélküli értékének kiszámításakor a biztosítóknak és viszontbiztosítóknak azt kell feltételezniük, hogy a fedezet nem létezik. A kötelezettségek fedezet melletti értékének kiszámításakor a biztosítóknak és viszontbiztosítóknak valamennyi kötelezettséget figyelembe kell venniük. Ezen értékelés szempontjából egyes esetekben releváns a lehetséges jövőbeni forgatókönyvek figyelembe vétele.

NINCS ELŐZMÉNYE: 6c. iránymutatás – A fedezet vagy pénzügyi garancia érzékelhető hatásának újraértékelése

18. A biztosítóknak és viszontbiztosítóknak szinte minden esetben a szerződés teljes élettartama alatt állandónak kell tekinteniük a szerződés határait. A külső környezetben bekövetkező, a felhatalmazáson alapuló rendelet 29. cikkében meghatározott változások,

valamint a szerződési feltételek változása miatt azonban szükségessé válhat a szerződés határainak módosítása.

19. A biztosítókkal és viszontbiztosítókkal szemben nem elvárás, hogy minden egyes értékelési időpontban újraértékeljék, hogy egy fedezetnek vagy pénzügyi garanciának van-e érzékelhető hatása. A biztosítóknak és viszontbiztosítóknak azonban el kell végezniük ezt az újraértékelést, ha egyes jelek arra utalnak, hogy az eltérő következtetéshez vezethet. A gazdasági környezetben bekövetkező változások értékeléséhez a vállalkozásoknak össze kell hasonlítaniuk a jelenlegi gazdasági környezetet azzal a gazdasági környezettel, amely a szerződés jelenlegi határainak meghatározásához használt értékelés elvégzésekor fennállt, és csak abban az esetben kell újraértékelést végezniük, ha ezek a változások szélsőségesek. Ebből a célból a Szolvencia II. irányelv 77. cikkének (2) bekezdésében említett legjobb becslés kiszámításához használt releváns kockázatmentes hozamgörbe olyan változásai, amelyek kevésbé szélsőségesek, mint a standard formula kamatlábstresszének értéke, nem tekinthetők szélsőségesnek.
20. A biztosítók és viszontbiztosítók csak akkor változtathatják meg a szerződések határait az újraértékelést követően, ha az újraértékelés egyértelműen más következtetésre vezet, mint a szerződések aktuális határainak meghatározásához elvégzett értékelés.
21. Ha egy fedezet vagy pénzügyi garancia érzékelhető hatásának újraértékelése a szerződések határainak olyan változásához vezetett, amely lényeges hatást gyakorol a biztosítástechnikai tartalékok értékelésére és a vállalkozás szolvenciájára, a biztosítóknak és viszontbiztosítóknak haladéktalanul jelenteniük kell ezt a változást a felügyeleti hatóságnak. Ezen túlmenően a biztosítóknak és viszontbiztosítóknak ezt a felhatalmazáson alapuló rendelet 312. cikkének (3) bekezdésében említett lényeges változásnak kell tekinteniük, és szerepeltetniük kell a szóban forgó cikkben említett éves jelentésben, beleértve az újraértékelés részletes leírását és annak a vállalkozás szavatolótőke-megfelelési helyzetére gyakorolt hatását.
22. Máskülönbem nem változhat annak értékelése, hogy a fedezet vagy a pénzügyi garancia érzékelhető hatással van-e a szerződés gazdasági feltételeire.
23. A biztosítók és viszontbiztosítók sem a legjobb becslés szimulációs módszerekkel történő kiszámításához használt különböző forgatókönyvek esetében, sem pedig a szavatolótőke-szükséglet kiszámításához használt stresszhelyzeti forgatókönyvek esetében nem értékelhetik újra a szerződés határait.

Megfelelőséggel és jelentéstétellel kapcsolatos szabályok

24. Az e dokumentumban szereplő iránymutatásokat az 1094/2010/EU rendelet 16. cikke alapján adták ki. Az említett rendelet 16. cikkének (3) bekezdésével összhangban az illetékes hatóságok és a pénzügyi intézmények kötelesek minden erőfeszítést megtenni azért, hogy megfeleljenek az iránymutatásoknak és az ajánlásoknak.
25. Azoknak az illetékes hatóságoknak, amelyek megfelelnek vagy meg kívánják felelni ezen iránymutatásoknak, megfelelő módon át kell ültetniük ezeket a szabályozási vagy felügyeleti rendjükbe.
26. Az illetékes hatóságoknak a lefordított változatok közzétételét követő két hónapon belül igazolniuk kell az EIOPA számára, hogy megfelelnek-e, illetve meg kívánják-e felelni ezen iránymutatásoknak, megjelölve a nem megfelelés indokait is.
27. Amennyiben e határidőn belül nem érkezik válasz, azt úgy kell tekinteni, hogy az illetékes hatóság nem felel meg a jelentéstételi kötelezettségnek, és a jelentésben így kell szerepeltetni.

Felülvizsgálatra vonatkozó záró rendelkezések

28. Jelen iránymutatásokat az EIOPA vizsgálja felül.